

Ավետիք Իսահակյան

Արտուտն՝ ուսի

Արտուտն՝ ուսին, վարդը՝ սրտին,
Գարունն եկավ, ջա՛ն գարուն,
Տուղտը՝ ծոցին, աստղը՝ ճակտին,
Գարունն եկավ, ջա՛ն գարուն...

Արտուտն անուշ երգում է սեր,
Միրտըս լո՛ւտ է, քանց ձրմեռ,
Էս ի՞նչ կարմիր վառ արև՛ է,
Միրտըս սո՛ւթն է, քանց գիշեր:

1897